

ČESKÁ REPUBLIKA

USNESENÍ

Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Milana Hulmáka, soudce Jana Svatoně a soudkyně zpravodajky Daniely Zemanové, o ústavní stížnosti stěžovatele **Slovenský syndikát novinářů**, se sídlem Župné námestie 7, Bratislava, Slovenská republika, zastoupeného JUDr. Patrikem Petříkem, advokátem, se sídlem Hradecká 2526/3, Praha 3, proti usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. září 2024, č. j. 23 Cdo 2987/2023-364, rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. května 2023, č. j. 39 Co 88/2023-287 a rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 14. prosince 2022, č. j. 22 C 64/2017-245, za účasti **Nejvyššího soudu, Městského soudu v Praze a Obvodního soudu pro Prahu 1**, jako účastníků řízení, a **Syndikátu novinářů České republiky, z. s.**, se sídlem Senovážné náměstí 978/23, Praha 1, jako vedlejšího účastníka řízení, takto:

Ústavní stížnost se odmítá.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci a obsah napadeného rozhodnutí

1. Ústavní stížností podle čl. 87 odst. 1 písm. d) se stěžovatel domáhá, aby byla zrušena v záhlaví označená rozhodnutí s tvrzením, že jím byly porušeny čl. 11 odst. 1, čl. 36 odst. 1 a čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod.
2. Svaz československých novinářů (SČSN) jako právní předchůdce Československého svazu novinářů (ČSSN), převedl na stát v roce 1967 hospodářskou smlouvou dvě budovy v Praze, přičemž stát se zavázal poskytnout SČSN náhradní budovu. Ta měla být postavena v proluce u Jiráskova mostu. V lednu 1990 ČSSN ukončil svou činnost. Na místě plánované nové budovy byl v roce 2006 postaven tzv. tančící dům a slíbené plnění se stalo nemožným. Z tohoto důvodu se vedlejší účastnice jako tvrzená právní

nástupkyně ČSSN domáhala náhrady škody. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 15. 4. 2014, č. j. 13 C 285/2005-200, jí byla přiznána částka 191 200 000 Kč s příslušenstvím.

3. Stěžovatel se poté žalobou proti vedlejšímu účastníkovi domáhal regresního nároku ve výši 109 633 569 Kč s příslušenstvím s tvrzením, že jako právní nástupce ČSSN má právo na příslušný podíl na vysouzené náhradě škody. Podíl dovozoval z poměru, kterým likvidační komise ČSSN v roce 1990 rozdělovala majetek ČSSN mezi Syndikát novinářů České republiky a Slovenský syndikát novinářů.

4. Obvodní soud žalobu zamítl, neboť mezi účastníky nedošlo ke vzniku aktivně solidárního závazku. Stěžovatel tak nemá žádný právní titul, na jehož základě by se mohl domáhat regresního plnění vůči vedlejšímu účastníkovi.

5. Městský soud rozhodnutí obvodního soudu potvrdil.

6. Nejvyšší soud dovolání odmítl pro nepřipustnost.

II. Argumentace stěžovatele

7. Stěžovatel tvrdí porušení práva na soudní ochranu, neboť obecné soudy při posuzování věci neaplikovaly právní normy, které se na vzájemný vztah účastníků vztahovaly, resp. aplikované právní normy vyložily ústavně nekonformním a svévolným způsobem.

8. Skutková zjištění jsou v rozporu se stavem věci plynoucím z provedeného dokazování. Soudy vykonané důkazy hodnotily svévolným způsobem nebo se jimi dokonce vůbec nezabývaly.

9. Soudy svá rozhodnutí nedostatečně odůvodnily a nevypořádaly se se zásadními argumenty stěžovatele.

10. Neposkytnutím ochrany majetkovému nároku stěžovatele zasáhly obecné soudy též do jeho práva na ochranu majetku.

III. Procesní předpoklady řízení před Ústavním soudem

11. Ústavní soud posoudil splnění procesních předpokladů řízení a shledal, že ústavní stížnost byla podána včas oprávněným stěžovatelem. Ústavní soud je k jejímu projednání příslušný. Stěžovatel je právně zastoupen v souladu s § 29 až 31 zákona Ústavním soudem a ústavní stížnost je přípustná, neboť vyčerpal všechny zákonné procesní prostředky k ochraně svého práva (§ 75 odst. 1 téhož zákona *a contrario*).

IV. Posouzení opodstatněnosti ústavní stížnosti

12. Ústavní soud je podle čl. 83 Ústavy soudním orgánem ochrany ústavnosti, není tedy součástí soustavy soudů (čl. 91 Ústavy) a není ani povolán k instančnímu přezkumu jejich rozhodnutí. Výklad jiných než ústavních předpisů jakož i jejich aplikace při řešení konkrétních případů, jsou záležitostmi obecných soudů. Pravomoc Ústavního soudu je založena výlučně na přezkumu rozhodnutí z hlediska dodržení ústavnosti, tj. zda

v řízení nebo v rozhodnutí jej završujícím nebyla porušena ústavní práva účastníka řízení a zda řízení bylo vedeno v souladu s ústavními principy.

13. Rozporuje-li stěžovatel skutkové závěry obecných soudů, respektive odlišně hodnotí provedené důkazy, je nutno uvést, že takového přezkumu se nelze v řízení o ústavní stížnosti úspěšně domáhat. Pouze obecný soud hodnotí důkazy podle svého volného uvážení v rámci procesních pravidel, přičemž zásada volného hodnocení důkazů vyplývá z principu nezávislosti soudů (čl. 81 a čl. 82 odst. 1 Ústavy). Respektuje-li obecný soud při svém rozhodnutí podmínky předvídané ústavním pořádkem a uvede, o které důkazy svá skutková zjištění opřel, jakými úvahami se při hodnocení důkazů řídil, není v pravomoci Ústavního soudu toto hodnocení posuzovat.

14. Porušení práva na soudní ochranu ve smyslu čl. 36 odst. 1 Listiny je tak možno namítat pouze v případě extrémních excesů při hodnocení důkazů. Takovýto extrémní exces při realizaci důkazního procesu spočívá v racionálně neobhájitelném úsudku soudů o vztahu mezi provedenými důkazy a z nich vyvozenými skutkovými zjištěními. Extrémní rozpor mezi skutkovými zjištěními soudů a provedenými důkazy je dán zejména tehdy, když hodnocení důkazů a k tomu přijaté skutkové závěry jsou výrazem zjevného faktického omylu či logického excesu (vnitřního rozporu), případně jestliže skutková zjištění soudů vůbec nemají obsahovou spojitost s důkazy, jestliže skutková zjištění soudů nevyplynou z důkazů při žádném z logicky přijatelných způsobů jejich hodnocení, anebo jestliže skutková zjištění soudů jsou opakem toho, co je obsahem důkazů, na jejichž podkladě byla tato zjištění učiněna (srov. např. usnesení ze dne 11. 6. 2024, sp. zn. III. ÚS 1265/24, či usnesení ze dne 22. 2. 2022, sp. zn. I. ÚS 686/21).

15. V nyní posuzované věci však k uvedeným pochybením nedošlo. Stěžovatel uplatňoval regres z titulu náhrady škody, kterou měl způsobit stát znemožněním výstavby budovy dle hospodářské smlouvy z roku 1967. Obvodní i městský soud však dospěly k závěru, že uplatňování regresu není možné, neboť stěžovatel a vedlejší účastník nebyli k nároku na náhradu škody vůči státu oprávněni společně a nerozdílně. Protože aktivní solidarita nevznikla, nemohl stěžovatel po vedlejším účastníkovi požadovat svůj díl plnění.

16. Uvedený závěr soudy obou stupňů dostatečně zdůvodnily odkazem na způsob zániku ČSSN, resp. způsob likvidace majetku a rozdělení majetku mezi stěžovatele a vedlejšího účastníka. Stejně tak soudy dostatečně zdůvodnily, proč stěžovatel není univerzálním nástupcem ČSSN, neboť ČSSN zanikl bez právního nástupce a jeho majetek byl převáděn při likvidaci na nové vzniklé subjekty (srov. body 25 – 27 odůvodnění rozsudku městského soudu). V závěrech obecných soudů neshledal Ústavní soud jakýkoli exces.

17. Neprovedení některých důkazů soudy odůvodnily. Stručné odůvodnění obvodního soudu (bod 34 rozsudku obvodního soudu), dostatečně doplnil městský soud (bod 28 rozsudku městského soudu) a o ústavně relevantní vadu opomenutých důkazů tak v posuzované věci nejde.

18. Ústavní soud nemůže přisvědčit stěžovateli ani v tom, že by soudy nevypořádaly pro věc rozhodné argumenty, resp. že by napadená rozhodnutí nebyla dostatečně odůvodněna. Z napadených rozhodnutí je zřejmé, jak a proč soudy podústavní právo vyložily. O nepřezkoumatelnost tak nejde.

19. Stěžovatel se v ústavní stížnosti sice opětovně domáhá odlišného výkladu podústavního práva, než ke kterému obecné soudy dospěly, ovšem Ústavní soud není

další instancí v systému obecné justice a výklad podústavního práva až na zjevné excesy přehodnocovat nemůže.

20. Z výše uvedených důvodů Ústavní soud odmítl ústavní stížnost jako zjevně neopodstatněnou podle § 43 odst. 2 písm. a) zákona o Ústavním soudu, mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků.

Poučení: Proti usnesení Ústavního soudu není odvolání přípustné.

V Brně dne 26. června 2025

Milan Hulmák v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Michaela Vrbová